

Ariodante

av G F Händel

3 augusti–17 augusti 2019

Ariodante

opera seria i tre akter | in three acts

G F Händel

Libretto	Antonio Salvi
Dirigent Conductor	Ian Page
Regi Director	Nicola Raab
Koreografi Choreographer	Caroline Finn
Ljus och scenografi Light and set design	Linus Fellbom
Kostym Costumes	Gesine Völlm
Mask och peruk Wigs and make-up	Sofia Ranow

Roller | Cast

Kungen av Skottland King of Scotland	Johannes Weisser
Ginevra, hans dotter his daughter	Roberta Mameli
Dalinda, hennes hovdam her court lady	Francesca Aspromonte
Ariodante, korsriddare vassal of the king	Ann Hallenberg
Lurcanio, hans bror his brother	Martin Vanberg
Polinesso, hertig Duke of Albany	Christophe Dumaux
Odoardo, kungens gunstling favourite of the King	Olof Lilja
Dansare Dancers	Sakurako Awano, Elisabeth Ludwig, Emilia Fridholm, Javier Perez Perez, Jonathan D Sikell

Speltid: ca 3 timmar 50 minuter inkl två pauser

| Running time: approx 3 hrs 50 minutes incl two intermissions

Med stöd av Drottningholmsteaterns Vänner ur Stiftelsen Henrik Nordmarks fond. Med stöd av Barbro Osher Pro Suecia Foundation | With support from the Friends of Drottningholms Slottsteater via the Henrik Nordmark Foundation. With support from the Barbro Osher Pro Suecia Foundation

Föreställningen sänds i Sveriges Radio P2 17 augusti kl 19.00

| The performance is broadcasted in Swedish Radio P2 17 August 19.00

Repetitör och assisterande dirigent Répétiteur and assistant conductor	Jo Ramadan
Regiassistent Assistant director	Katrin Sedlbauer
Översättning för textmaskin Translation and surtitles	Annika Brandt
Scenteknisk projektledning Technical coordination	Erik Gullberg, Groundfloor Production
Scenmästare Technical manager	Theres Hansson
Scenförmän Stage foremen	Daniel Eriksson, Simon Karlsson, Disa Nordström, Max Philipson
Scentekniker Stage technicians	Pyar Andersson, Isidor de Amorim, Nils Brodén, Johannes Hagman, Rasmus Hemse, Cornelia Hermansson, Joel Lindmark, Max Olin Gullberg, Isak Stockås, Jacob Willén
Rekvisitör Prop master	Daniel Eriksson
Belysningsteknik Lighting techniques	Tobias Hallgren, Lumination of Sweden
Belysningsmästare Lighting technicians	Calle Mårtensson, Sebastian Beije
Head of costume department	Lena Dahlström
Skräddare Tailors	Madeleine Eriksson, Anja Ran, Marie Andersson
Praktikant Intern	John Claesson, Konstfacks textillinje University of Arts, Craft and Design
Patinerare Dyeing and costume painting	Malena Modéer
Modist Milliner	Michaela Carlson
Påklädare Dressers	Birgitta Engberg, Ella Lundblad
Maskörer Make-up	Rebecka Andersson, Josefin Kulle Nygren
Scenkampsinstruktör Stage combat instructor	Anders Jacobsson
Reception Stage door	Ronny Nordberg
1:a publikvärd Front of house	Cecilia Sjökvist
Produktionsassistent Production assistant	Mawlawi Rahem
Inspicient Stage manager	Sylvie Pionica
Producent Producer	Kristian Holstein

Tack till | We thank Elisabeth Jancke Brandberg, Ingemo och
Karl Otto Bonnier, Tisenhult-gruppen, Margareta Wallenius Kleberg

Jonathan D Sikell, Christophe Dumaux

Handling

Akt I

Prinsessan Ginevra gör sig vacker för mannen hon älskar (*Vezzì, lusinghe*). Hon berättar för sin vän och förtrogna, Dalinda, att hon är kär och att hennes far, kungen, har gett sitt samtycke till giftermål. Polinesso, hertigen av Albany, talar i ganska burdusa ordalag om sin lidelse för henne, men hon avvisar honom indignerat. Dalinda, som är förälskad i Polinesso, upplyser honom om att hans rival är riddaren Ariodante och råder hertigen att hitta någon annan, med en antydning om att hon själv älskar honom. (*Apri le luci*). Polinesso tänker ut en lömsk plan för att tillintetgöra sin rival genom att utnyttja Dalindas kärlek (*Coperta la frode*).

Ariodante sjunger om hur allt omkring honom talar om kärlek (*Qui d'amor*). Ginevra och Ariodante ger varandra kärlekslöften (*Prendi da questa mano*). Kungen ger dem sin välsignelse och beordrar Odoardo att förbereda för bröllopet (*Vòli colla sua tromba*). Ariodante är lycklig (*Con l'ali di costanza*). Polinesso ber Dalinda att samma kväll förklä sig till Ginevra och föra honom till prinsessans sängkammare. Om hon gör det, ska hans hjärta bara tillhöra henne (*Spero per voi*). Lurcanio, Ariodantes bror, berättar för Dalinda att han älskar henne men hon säger sig inte vara värdig honom (*Del mio sol vezzosi rai*). När

Synopsis

Act I

The Princess Ginevra is making herself beautiful for the man she loves (*Vèzzi, lusinghe* – Charms and adornments). She tells her friend and confidant, Dalinda, she is in love and her father, the King, approves of the match. Polinesso, the Duke of Albany rather imprudently declares his passion for her, but she indignantly rebuffs him. Dalinda, who is in love with Polinesso, informs him that his rival is the knight, Ariodante, and advises him to find someone else, hinting at her own love for the Duke. (*Apri le luci* – Open your eyes). Polinesso devises a plot to overthrow his rival by using Dalinda's love for him (*Coperta la frode* – If deceit is covered)

Ariodante sings of how everything around him speaks of love (*Qui d'amor*). Ginevra and Ariodante pledge their love for each other *Prendi da questa mano* (Take from this hand). The King gives them his blessing and instructs Odoardo to prepare for a wedding (*Voli colla sua tromba* – Fly with her trumpets). Ariodante is happy. (*Con l'ali di costanza* – With the wings of constancy).

Polinesso asks Dalinda to disguise as Ginevra that evening and conduct him to the chamber of the Princess. If she does, his heart will be all hers (*Spero per voi* – I hope for you). Lurcanio, Ariodante's brother, tells Dalinda he loves her, but

han har gått lovar hon sig själv att alltid vara trogen Polinesso.

Balet: Ariodante och Ginevra är åter tillsammans i sin rosiga kärlekstillvaro.

Akt II

Polinesso möter Ariodante och spelar förvånad när han får höra att Ariodante och Ginevra ska gifta sig. Medan Lurcanio tjuvlyssnar berättar Polinesso för Ariodante att han själv är föremålet för Ginevras kärlek, och säger att han kan bevisa det. Om det är lögn, säger Ariodante, ska Polinesso dö. (Dalinda tar emot Polinesso som sin älskare). Utom sig försöker Ariodante ta livet av sig, men Lurcanio hejdar honom och kräver att han hämnas. När Ariodante blir ensam beklagar han sitt öde (*E vivo ancora?*), (*Scherza infida*).

I gryningen tar Dalinda och Polinesso farväl; han lovar att hon hädanefter bara ska få höra kärleksord från honom. Aningslöst litar hon på det och lämnar honom att glädjas åt att den listiga planen gått i lås.

Just som kungen står i begrepp att tillkänna det förestående bröllopet, berättar Odoardo att Ariodante har kastat sig i havet och är död. När Ginevra får veta det svimmar hon och bärs bort. Kungen försöker trösta Lurcanio som sörjer sin döda bror. Men Lurcanio vill bara ha rättvisa, inte tröst. Han ger kungen ett brev som detaljerat beskriver det han sett föregående kväll och svär att styrka sina anklagelser med svärdet. Kungen förskjuter sin dotter.

Balet: Ginevra hemsöks i sin dödsliknande sömn av drömmar.

Akt III

När Ariodante, som överlevt sitt självmordsförsök, förebrår gudarna för att de låtit honom leva, hör han skrik. Det är Dalinda som är i nöd, hon förföljs av mördare som Polinesso sänt ut för att undanröja det enda vittnet till hans bedrägeri. Hon erkänner sitt och Polinessos falskspel. Ariodante skyndar tillbaka till hovet, medan Dalinda nedkallar himlens vrede över mannen som bedragit henne.

Under tiden vid slottet anmäler sig den hycklande Polinesso som Ginevras förkämpe i en tvekamp. Dömd till dödsstraff ställs Ginevra inför sin far, kungen. Hon hävdar sin oskuld och bönfäller honom att få kyssa hans hand. Han talar om att Polinesso ska bli hennes förkämpe. Hon försöker protestera, men han insisterar.

I kampen mellan Polinesso och Lurcanio blir Polinesso dödligt sårad, Lurcanio är villig att slåss mot vem som än vill försvara Ginevra. Då anländer en okänd riddare med nedfällt visir. Det visar sig vara Ariodante, som lovar att avslöja allt på villkor att Dalinda benådas. Odoardo kommer med nyheten att Polinesso erkänt sina missdåd på dödsbädden. Kungen förlåter alla och skyndar till sin dotter.

Lurcanio förklarar återigen sin kärlek till Dalinda, som erkänner att mannen hon älskat är en förrädare.

Just som Ginevra förbereder sig på att dö, kommer hennes far och meddelar att hon befunnits oskyldig.

Balet: Efter det nattsvarta händelseförloppet, försöker ljuset och lyckan ta över igen, och världen vill återgå till sin gilla gång.

she says she is not for him (*Del mio sol vezzosi rai* – The lovely rays of my sun). Alone, she declares she will be ever faithful to Polinesso.

Ballet: Ariodante and Ginevra come together again in their happy world of love.

Act II

Polinesso meets Ariodante and pretends to be amazed when he is told Ariodante and Ginevra are to be married. Overheard by Lurcanio, Polinesso, tells Ariodante he himself is the object of Ginevra's love and offers to prove it. If he is lying, Ariodante says, Polinesso will die. (Dalinda appears and accepts Polinesso as her lover). The distraught Ariodante tries to kill himself, but Lurcanio stops him and urges him to seek revenge. Alone, Ariodante bemoans his fate *E vivo ancora?* (And I still live?) *Scherza infida* (The unfaithful woman amuses herself).

Dawn approaches as Dalinda and Polinesso bid farewell; he tells her she will hear only lover's sentiments from him. Naïvely she believes him and leaves him to rejoice at the success of his scheme.

As the King is preparing to announce the up-coming wedding, Odoardo tells him that Ariodante has thrown himself into the sea and is dead. When Ginevra is told, she faints and is carried off. The King tries to comfort Lurcanio on the death of his brother, but he wants only justice, not comfort. He hands the King a letter detailing what he had observed the previous evening and vows he will support his accusations with the sword. The King denounces his daughter.

Ballet: Ginevra in her deathlike sleep is haunted by dreams.

Act III

As Ariodante, who survived his suicide attempt, wanders denouncing the gods for letting him live, he hears cries. It is Dalinda in distress feeling pursued by assassins set on her by Polinesso to murder the only witness to his deception. She confesses the trick she and Polinesso played. Ariodante hastens to return to court, while Dalinda cries down the wrath of heaven on the man who betrayed her.

Back at the palace, the hypocritical Polinesso offers to be Ginevra's champion in a joust. Under sentence of death, Ginevra comes before the King, her father. She protests her innocence, begging to be allowed to kiss his hand. He tells her that Polinesso will be her champion. Although she tries to refuse, he insists.

The fight between Polinesso and Lurcanio is taking place. Polinesso is mortally wounded, and Lurcanio offers to fight anyone else who wishes to defend Ginevra. An unknown knight appears with the visor of his helmet down. He is revealed to be Ariodante who promises to tell all if Dalinda is pardoned. Odoardo has the news that Polinesso, on his deathbed, confessed his misdeeds. The King pardons everyone and hurries to find his daughter.

Lurcanio again professes his love for Dalinda, and she admits the man she had loved is a traitor.

As Ginevra is preparing for death, her father brings the news of her innocence.

Ballet: After the dark events, light and happiness are attempting to take over again, and the world wants to resume its course.

Musiken i Ariodante

Ariodante skrevs vid en tid då Händel stod inför ett viktigt vägskäl i karriären. Mellan åren 1720 och 1734 hade han skrivit över tjugio operor i följd för King's Theatre i Londons Haymarket och det faktum att han förlorade sitt kontrakt där, till det nyligen grundade Opera of the Nobility, hade kunnat vara tillräckligt för att påskynda hans avgång från Londons operascen. Han föll i allt högre grad i onåd hos sina aristokratiska mecenater, och flera av hans ledande sångare – bland dem den berömda kastraten Senesino – hade gått över till det rivaliserande operasällskapet, som även värvade den ännu mer celebre kastraten Farinelli och tog Händels forna stjärnsopran Francesca Cuzzoni tillbaka till London. Med så många ofördelaktiga faktorer måste Händel se till att musiken till nästa opera var av genomgående hög kvalitet, och på den punkten gjorde han ingen besviken (även om premiären, just på grund av nämnda faktorer, inte ansågs vara någon succé). Det finns knappt ett enda svagt nummer under tre timmars musik, och verkets höjdpunkter är enligt många oöverträffade i alla hans övriga operor.

Detta verk är även storartat i sin uppbyggnad, vilken är av ett slag och en skala som gör att det kunde ha kallats symfoniskt. I det avseendet gör det en dygd av en handling och ett libretto som i mindre skickliga händer emellanåt skulle kunna anses dramatiskt svaga och bristfälliga. Då Covent Garden-ensemblen hade en danstrupp som Händel kunde anlita kulminerar alla tre akterna i en rad baletter, men i vart och ett av fallen är de en naturlig och organisk följd av handlingen. Bortsett från Polinessos ränker och Lurcanios avvisade kärlek till Dalinda, finns hela första akten igenom inga orosmoln på himlen vad gäller Ariodantes nära förestående giftermål med Ginevra och hans tron-tillträde. Det föranleder kompositören att skriva en sekvens med tre arior i en följd, som inte bara är snabba uppreningar av allmän belåtenhet, utan vilka också i första textraden delar en specifik hänsyftning på ”flykt” eller ”vingar” (Ginevras *Volate, amori*, kungens *Voli colla sua tromba* och Ariodantes *Con l'ali di costanza*).

I och med detta tycks Händel avsiktligt nonchalera behovet av omväxling och i dess ställe försöka skapa större strukturer och tidsenheter. Denna sekvens med feststämning och ogrumlad lycka banar väg för dess totala motsats som följer på den häpnadsväckande vändningen i andra akten, då Ginevras förmodade otrohet och Ariodantes förmodade självmord föranleder ett hisnande omslag i känsloläget. I en sekvens på omkring 45 minuter med musik fylld av innerliga uttryck av sorg och vånda hos de tre redan nämnda huvudpersonerna (Ariodante, kungen och Ginevra), är den enda snabba satsen Lurcanios aria där han kräver att man hämnas hans bror.

Vi kommer alla att få våra favoritnummer i *Ariodante*, och utrymmet här räcker inte till för att rada upp detta häpnadsväckande verks många sällsamma och förunderliga kvaliteter. Händel lyckas i musikalisk form genomgående fänga varje dramatisk situations känslomässiga djup, bredd och återklang, och i och med det förflytta oss till en plats där vi på en och samma gång berörs av rollfigurernas lidanden och finner läkning i dem. I de mest förhöjda uttrycksfulla ögonblicken, såsom Ariodantes *Scherza infida* där han begrundar Ginevras skenbara otrohet, eller Ginevras egen *Il mio crudel martoro* där hon längtar efter döden som skulle göra slut på hennes lidande, finns en sparsamhet och en enkelhet i yttrandet som tycks omfatta mänsklighetens själva kärna, T. S. Eliots ”den roterande världens stilla punkt”. Och även om musiken inte riktigt får tiden att stå stilla, kanske den ändå får oss att önska att den gjorde det.

The music of *Ariodante*

The composition of *Ariodante* came at a crucial crossroads in Handel's career. Between 1720 and 1734 he had written a sequence of over twenty operas for the King's Theatre, Haymarket, and the loss of his contract there to the recently formed Opera of the Nobility might have been sufficient to prompt his retirement from the London opera scene. He was increasingly falling out of favour with his aristocratic patrons, and several of his leading singers – including the celebrated castrato Senesino – had defected to the rival company, which also recruited the even more famous castrato Farinelli and brought Handel's former lead soprano, Francesca Cuzzoni, back to London.

With so many factors not in Handel's favour, he needed to ensure that the music for his next opera was of a consistently high quality, and in this he did not disappoint (even if, precisely because of these factors, the work's première was not deemed a success). There is scarcely a weak number during the course of three hours of music, and the peaks of the score reach heights that are arguably unsurpassed in any of his operas.

The work also has a magnificent architecture, of a type and scale which might subsequently have been called symphonic, and in this respect it makes a virtue of a plot and libretto which in lesser hands might occasionally have seemed dramatically weak and compromised. Given that the Covent Garden ensemble had a troupe of dancers that Handel was able to employ, each of the three acts culminates in a ballet sequence, but in each case these are a natural and organic consequence of the action. Throughout Act One, aside from Polinesso's machinations and Lurcanio's thwarted love for Dalinda, there are no clouds on the horizon of Ariodante's imminent marriage to Ginevra and assumption to the throne, and this leads the composer to write a sequence of three consecutive arias which are not only all fast iterations of contentment but which also share in their first line of text a specific allusion to 'flight' or 'wings' (Ginevra's *Volate, amori*, the King's *Voli colla sua tromba* and Ariodante's *Con l'ali di costanza*).

In so doing, Handel seems to be deliberately flaunting the need for short-term variety and in its place attempting to create bigger structures and units of time. This festive sequence of unalloyed happiness paves the way for its polar opposite following the startling turn of events in Act Two, as Ginevra's supposed infidelity and Ariodante's supposed suicide prompt a dizzying change of emotional temperature. In a sequence of some 45 minutes of music incorporating heartfelt expressions of grief and anguish for the same three protagonists (Ariodante, the King and Ginevra), the only fast movement is Lurcanio's aria insisting on revenge for his brother.

We will all have our list of favourite numbers from *Ariodante*, and there is not sufficient space here to list the many felicities and marvels of this astonishing score. Handel is consistently able to capture in musical form the emotional depth, range and resonance of each dramatic situation, and in so doing to transport us to a place where we are at once both moved by the characters' torments and healed by them. In the most heightened moments of expression, such as Ariodante's *Scherza infida*, as he contemplates Ginevra's apparent betrayal, or Ginevra's own *Il mio crudel martoro*, as she longs for a death that would put an end to her suffering, there is a sparseness and a simplicity of utterance that seems to encompass the quintessence of human existence, T. S. Eliot's "still point of the turning world", and if the music does not quite make time stand still it might perhaps make us wish that it would.

Sakurako Awano, Elisabeth Ludwig, Roberta Mameli, Javier Perez Perez, Emilia Fridholm

Medverkande | Biographies

Johannes Weisser baryton	Norske barytonen Johannes Weissers senaste engagemang har fört honom till Salzburg Festival, Staatsoper Berlin, Teatro Real Madrid, Théâtre de La Monnaie i Bryssel, Théâtre des Champs-Élysées, Canadian Opera Company, Festspielhaus Baden-Baden, Komische Oper Berlin, Den Norske Opera, Det Kongelige och Edinburgh International Festival. Johannes Weisser har nyligen sjungit titelrollen i <i>Eugen Onegin</i> , Germont i <i>La Traviata</i> , Don Giovanni och Leporello (<i>Don Giovanni</i>), Guglielmo (<i>Così fan tutte</i>), Papageno (<i>Trollflöjten</i>), Don Pizarro (<i>Fidelio</i>), Schaunard (<i>La Bohème</i>), Malatesta (<i>Don Pasquale</i>), Mr Flint (<i>Billy Budd</i>) och titelrollen i <i>Peer Gynt</i> . Han har framträtt i Purcells <i>Kung Arthur</i> på Staatsoper Berlin och har gjort en framgångsrik turné som Don Pizarro i Beethovens <i>Leonore</i> med Freiburg Baroque Orchestra och René Jacobs.	Norwegian baritone Johannes Weisser has recently performed at the Salzburg Festival, Staatsoper Berlin, Teatro Real Madrid, Théâtre de La Monnaie in Brussels, Théâtre des Champs-Élysées, Canadian Opera Company, Festspielhaus Baden-Baden, Komische Oper Berlin, Norwegian National Opera, Royal Danish Opera, and the Edinburgh International Festival. He has recently had the title role in <i>Eugene Onegin</i> , and performed as Germont in <i>La Traviata</i> , as Don Giovanni and Leporello (<i>Don Giovanni</i>), Guglielmo (<i>Così fan tutte</i>), Papageno (<i>Die Zauberflöte</i>), Don Pizarro (<i>Fidelio</i>), Schaunard (<i>La Bohème</i>), Malatesta (<i>Don Pasquale</i>) Mr Flint (<i>Billy Budd</i>). He had the title role in <i>Peer Gynt</i> , he has appeared in Purcell's <i>King Arthur</i> at Staatsoper Berlin, and with the Freiburg Baroque Orchestra and René Jacobs, Johannes Weisser successfully toured Beethoven's original <i>Leonore</i> as Don Pizarro.
Roberta Mameli sopran	Italienska sopranen Roberta Mameli framträder på scener som Staatsoper Berlin, Wiener Konzerthaus, Theater an der Wien, Concertgebouw i Amsterdam, Gran Teatre del Liceu i Barcelona, Cité de la Musique i Paris, Teatro del Regio i Turin, La Fenice i Venedig och Teatro del Maggio Musicale Fiorentino med dirigenter som F Biondi, A Curtis, J Savall, C Hogwood, D Fasolis, O Dantone, E Onofri, T Koopman, LG Alarcon, J Tate och C Abbado. Bland rollerna kan nämnas Eurydike i <i>L'Orfeo</i> , Poppea och Nerone i <i>Poppeas kröning</i> ,	Italian soprano Roberta Mameli regularly performs at Staatsoper in Berlin, Konzerthaus Wien as well as at Theater an der Wien, Concertgebouw in Amsterdam, Gran Teatre del Liceu in Barcelona, Cité de la Musique in Paris, Teatro del Regio in Turin, Teatro La Fenice in Venice, Teatro del Maggio Musicale Fiorentino in Florence with conductors as F Biondi, A Curtis, J Savall, C Hogwood, D Fasolis, O Dantone, E Onofri, T Koopman, L G Alarcon, J Tate and C Abbado. Roles include Euridice (<i>L'Orfeo</i>), Poppea and

Minerva i *Odysseus återkomst*, alla av Monteverdi, Belinda i *Dido och Aeneas* (Purcell), Cesare i Vivaldis *Catone in Utica*, Dorabella (*Così fan tutte*), Susanna (*Figaros bröllop*) och Donna Elvira (*Don Giovanni*). Nyligen sjöng hon titelrollen i *Il re pastore* i Venedig, Vitellia i *Titus mildhet* i Florens och titelrollen i *Poppeas kröning* i Berlin.

Nerone (*The Coronation of Poppea*), Minerva (*Il ritorno di Ulisse in patria*) all by Monteverdi, Belinda (*Dido and Aeneas*) by Purcell, Cesare (*Catone in Utica*) by Vivaldi, Dorabella (*Così fan tutte*), Susanna (*Le nozze di Figaro*), and Donna Elvira (*Don Giovanni*). Roberta Mameli recently sung the title role in *Il re pastore* in Venice, Vitellia in *La clemenza di Tito* in Florence, and the title role in *The Coronation of Poppea* in Berlin.

Francesca
Aspromonte
sopran

Italienska sopranen Francesca Aspromonte har sjungit i Carnegie Hall, på La Fenice, Théâtre des Champs-Élysées, Grand Hall of the Moscow Conservatory, Opéra Royal i Versailles, Royal Albert Hall, Barbican Centre, Wigmore Hall, Washington Kennedy Center, Wiener Musikverein, Theatre an der Wien, Wiener Konzerthaus, Fundação Gulbenkian i Lissabon och på Grand Théâtre i Luxemburg. Hon har arbetat med dirigenter som Sir John Eliot Gardiner, C Rousset, D Fasolis, O Dantone, G Antonini, M Emelyanichev, E Onofri, L G Alarcón, R Pichon, V Luks, S Montanari, G Gimeno and A Quarta. Bland rollerna kan nämnas titelrollen i Cavallis *Erismena*; titelrollen i Hasses *Semele*, Almirena i *Rinaldo* med O Dantone och Eurydike i Rossis *L'Orfeo* med R Pichon. På sitt kritikerrosade debutalbum *Prologue* sjunger hon tidig repertoar med il pomo d'oro under Enrico Onofri.

Italian soprano Francesca Aspromonte has performed in Carnegie Hall, Teatro La Fenice, Théâtre des Champs-Élysées, Grand Hall of the Moscow Conservatory, Opéra Royal de Versailles, Royal Albert Hall, Barbican Centre, Wigmore Hall, Washington Kennedy Center, Wiener Musikverein, Theatre an der Wien, Wiener Konzerthaus, Fundação Gulbenkian in Lisbon and Grand Théâtre in Luxembourg. She has worked with conductors such as Sir John Eliot Gardiner, C Rousset, D Fasolis, O Dantone, G Antonini, M Emelyanichev, E Onofri, LG Alarcón, R Pichon, V Luks, S Montanari, G Gimeno and A Quarta. Roles include the title role in Cavalli's *Erismena*; the title role in Hasse's *Semele*; Almirena in *Rinaldo* with O Dantone, and Euridice in L Rossi's *L'Orfeo* with R Pichon. On her acclaimed debut album, *Prologue*, Francesca Aspromonte sings early music with il pomo d'oro under Enrico Onofri.

Dalinda

Ann Hallenberg mezzosopran	Ann Hallenberg framträder regelbundet på operahus som La Scala, La Fenice i Venedig, Teatro Real i Madrid, Theater an der Wien, Opernhaus Zürich, Opéra National i Paris, Théâtre des Champs-Élysées, Bayerische Staatsoper i München, Semperoper i Dresden, De Nederlandse Opera, Staatsoper i Stuttgart, Den Norske Opera och Kungliga Operan. Hon gästar ofta konsertscener och festivaler runt om i Europa och Nordamerika och har också gjort en rad cd- och dvd-inspelningar. Under 2018 sjöng hon bl a Giulietta i <i>Romeo och Julia</i> av N A Zingarelli, <i>Kindertotenlieder</i> och symfoni nr 2 av Mahler, <i>Les nuits d'été</i> av Berlioz, <i>Matteuspassionen</i> av J S Bach, <i>Requiem</i> av G Verdi, Teseo i <i>Arianna på Kreta</i> och Irene i <i>Theodora</i> av G F Handel. Ann Hallenberg medverkade ffg på Drottningholms Slottsteater i Rossis <i>L'Orfeo</i> 1997 (Stephen Stubbs/Paul O'Dette), och har sedan sjungit Dorabella i <i>Così fan tutte</i> (Östman), Cornelia i <i>Julius Caesar</i> (Goodman), och Penelope i <i>Odysseus återkomst</i> (Tatlow).	Swedish mezzo soprano Ann Hallenberg performs regularly in opera houses around the world, such as Teatro alla Scala, Teatro la Fenice, Teatro Real in Madrid, Theater an der Wien, Opernhaus Zürich, Opéra National in Paris, Théâtre Champs-Élysées, Bayerische Staatsoper in München, Semperoper in Dresden, De Nederlandse Opera, Staatsoper in Stuttgart, the Norwegian National Opera, and the Royal Swedish Opera. Last season Ann Hallenberg performed as Juliet in <i>Romeo and Julia</i> by Zingarelli, Gustav Mahler's <i>Kindertotenlieder</i> and Symphony no 2, <i>Les nuits d'été</i> by H Berlioz, <i>St Matthew Passion</i> by J S Bach, <i>Requiem</i> by G Verdi, Teseo in <i>Arianna in Creta</i> and Irene in <i>Theodora</i> by G F Handel. She regularly sings at concert venues and festivals in Europa and North America and has recorded several CDs and DVDs. Ann Hallenberg made her first appearance at Drottningholms Slottsteater in Rossi's <i>L'Orfeo</i> 1997 (Stephen Stubbs/Paul O'Dette), and then Dorabella in <i>Così fan tutte</i> (Östman), Cornelia in <i>Giulio Cesare</i> (Goodman), and Penelope in <i>Il ritorno di Ulisse in patria</i> (Tatlow).
Martin Vanberg tenor Lurcanio	Martin Vanberg har sjungit tenorrollerna i Händels <i>Jephttha</i> i Krakow och Beaune, <i>La Resurrezione</i> i Ambronay och <i>Il trionfo del Tempo e del Disinganno</i> i Gdansk och även i Händels <i>Messiah</i> på flera av konserthusen i Europa, J S Bachs verk, Monteverdis <i>Mariavesper</i> , Porpora-oratorier och även i verk av Vivaldi, Mendelssohn och Britten. Bland operaroller kan nämnas Oronte i Händels <i>Alcina</i> på GöteborgsOperan, Tamino i <i>Trollflöjten</i> i Potsdam och våren 2019	Swedish tenor Martin Vanberg has sung Handel's <i>Jephttha</i> in Krakow and Beaune <i>La Resurrezione</i> in Ambronay, France, <i>Il trionfo del Tempo e del Disinganno</i> in Gdansk, and also Handel's <i>Messiah</i> in several concert halls in Europe, Bach's works, Monteverdi's <i>Mariavesper</i> , Porpora oratories and works by Vivaldi, Mendelssohn and Britten. Opera roles include Oronte in Handel's <i>Alcina</i> at the Göteborg Opera, Tamino in <i>Die Zauberflöte</i> in Potsdam and Eumete in Monteverdi's <i>Il ritorno d'Ulysse in patria</i> at Hamburg

Eumete i Monteverdis *Odysseus återkomst* på Hamburg Elbphilharmonie. Han har gjort konserter med Europa Galante, Accademia Bizantina, Concerto Copenhagen, Les Accents, RAI Torino, LaVerdi Barocca och Akademie für Alte Musik Berlin. Martin Vanberg har tidigare medverkat på Drottningholms Slottsteater i Monteverdis *Odysseus återkomst* (2008) som L'humana Fragilità och Pisandro och i Jan Sandströms *Rokokomaskineriet* (2016) som Dekormålaren.

Elbphilharmonie. He has performed with orchestras as Europa Galante, Accademia Bizantina, Concerto Copenhagen, Les Accents, RAI Torino, LaVerdi Barocca and Akademie für Alte Musik Berlin. Martin Vanberg appeared at Drottningholms Slottsteater in Monteverdis *Il ritorno d'Ulisse in patria* as L'humana Fragilità and Pisandro (2008) and as The Theatre Painter in Jan Sandström's *The Rococo Machine* (2016).

Christophe Dumaux
countertenor

Franske countertenoren Christophe Dumaux debuterade som Eustazio i Händels Rinaldo med René Jacobs och har en internationell karriär i operahus och festivaler som Metropolitan, Parisoperan, Salzburger Festspiele, Glyndebourne Festival, The Proms, Opernhaus Zürich, Theater an der Wien, Teatro Real i

Polinesso

French counter Christophe Dumaux made his début as Eustazio in Handel's Rinaldo, under René Jacobs and has an international career in opera houses and festivals as The Metropolitan, Opéra de Paris, the Salzburg Festival, the Glyndebourne Festival, the Proms, Zürich Opera, Theater an der Wien, Teatro Real in Madrid,

Madrid, Staatsoper Berlin, Wienoperan, Hamburgoperan och Santa Fe Opera. Bland roller kan nämnas Ottone i *Poppeas kröning*, titelrollerna i Händels *Tamerlano*, *Rinaldo*, *Giulio Cesare*, *Orlando* och *Tolomeo*, *Eliogabalo* av Cavalli, Ottone i *Agrippina*, Unulfo i *Rodelinda*, titelrollen i *Giasone* av Cavalli och Fernando i *Don Chisciotte in Sierra Morena* av Conti. Han har även turnerat med Les Arts Florissants och La Cetra Barockorchester. I oktober debuterar han på La Scala i *Julius Caesar*. Christophe Dumaux medverkade ffg på Drottningholms Slottsteater 2014 som Farnace i Mozarts *Mitridate*.

Staatsoper Berlin, Wiener Staatsoper, Santa Fe Opera and Chicago. He has also toured in Europe with Les Arts Florissants and La Cetra Barockorchester. Roles include Ottone in *L'incoronazione di Poppea*, the title roles in *Tamerlano*, *Rinaldo*, *Giulio Cesare*, *Orlando* and *Tolomeo* by Handel, *Eliogabalo* by Cavalli, Ottone in *Agrippina*, Unulfo in *Rodelinda*, the title role in *Giasone by Cavalli*, and Fernando in *Don Chisciotte in Sierra Morena* by Conti. He will have his début at La Scala in October, in *Giulio Cesare*. Christophe Dumaux made his first appearance at Drottningholms Slottsteater 2014, as Farnace in Mozart's *Mitridate*.

Olof Lilja
tenor

Olof Lilja debuterade på Södra Teatern 1992 som Basilio/Don Curzio i *Figaros bröllop*. Därefter har han framträtt i komiska och lyriska operaroller vid Kungliga Operan, Norrlandsoperan, Värmlandsoperan, Vadstena-Akademien, Confidencen Ulriksdals Slottsteater och Malmö Opera. Bland rollerna kan nämnas Studenten i Reimanns *Spöksonaten* (Kungliga Operan), *Vecchia/Gelosia* i Rossis *L'Orfeo* (Boston Early Music Festival) och såväl Belmonte som Pedrillo i Mozarts *Enleveringen ur seraljen* (Malmö Opera och Folkoperan/Riksteatern). Han har etablerat sig som konsertsångare, särskilt som evangelist i Bachs oratorier. Olof Lilja har gästat festivalerna i Utrecht, Dresden, Bremen, Wrocław och Boston. Han var under många år medlem av Kungliga Operans kör. Olof Lilja medverkade ffg på Drottningholms Slottsteater 1989.

Swedish tenor Olof Lilja made his debut in Södra Teatern, Stockholm, 1992 as Basilio/Don Curzio in *Le nozze di Figaro*. He has performed comic and lyric opera roles at the Royal Swedish Opera, Norrlandsoperan, Värmlandsoperan, Vadstena-Akademien, Confidencen Ulriksdals Slottsteater and the Malmö Opera. Roles include The Student in Reimann's *The Ghost Sonata* (Royal Swedish Opera), *Vecchia/Gelosia* in Rossi's *L'Orfeo* (Boston Early Music Festival), Belmonte and Pedrillo in Mozart's *Die Entführung aus dem Serail* (Malmö Opera and Folkoperan/Riksteatern). He has established himself as a concert singer, particularly as an evangelist in Bach's oratorios, and has performed at festivals in Utrecht, Dresden, Bremen, Wrocław and Boston. For many years he was a member of the Royal Swedish Opera Chorus. Olof Lilja made his first appearance at Drottningholms Slottsteater 1989.

Caroline Finn, Gesine Völm, Katrin Sedlbauer, Nicola Raab, Ian Page, Sofia Ranow, Linus Fellbom

Ian Page
Dirigent
| Conductor

Brittiske Ian Page är grundare av, dirigent och konstnärlig ledare för Classical Opera och The Mozartists, med vilka han framfört de flesta av Mozarts operor och brittiska premiärer av Glucks, Telemanns, Jommellis och Hasses operor. I början av sin karriär arbetade Ian Page som assisterande dirigent under produktionen av Martín y Solers *Una cosa rara* på Drottningholms Slottsteater, och vid Scottish Opera och Glyndebourne. Han är grundare av och motor för MOZART 250, en banbrytande 27-årig resa genom Mozarts liv, verk och influenser, och två inspelningar – *The A-Z of Mozart Opera* och *Blessed Spirit: a Gluck retrospective* – blev kritikerernas val i Gramophone magazine. 2012 sjösatte Ian Page ett stort project: att spela in alla Mozarts operor på Signum Classics. Bland kommande engagemang kan nämnas *Così fan tutte* i London, Birmingham och på Sicilien, Mozarts pianokonsorter med Ronald Brautigam och Händels *Messiah* i Bryssel.

Ian Page is the founder, conductor and artistic director of Classical Opera and The Mozartists, with whom he has conducted most of Mozart's operas as well as the UK premières of operas by Gluck, Telemann, Jommelli and Hasse. At the beginning of his career he worked as assistant conductor on the Drottningholm Slottsteater production of Martín y Soler's *Una cosa rara*, and was also on the music staff at Scottish Opera and Glyndebourne. He is the creator and driving force behind of MOZART 250, a ground-breaking 27-year journey through Mozart's life, works and influences, and his first two recordings – *The A-Z of Mozart Opera* and *Blessed Spirit: a Gluck retrospective* – were both selected for Gramophone magazine's annual Critics' Choice. In 2012 he embarked on a major project to record all of Mozart's operas on Signum Classics, and his future engagements include *Così fan tutte* in London, Birmingham and Sicily, Mozart piano concertos with Ronald Brautigam, Handel's *Messiah* in Brussels and a new series of 'Sturm und Drang' recordings.

Nicola Raab
Regissör
| Director

Regissören Nicola Raabs senaste uppdrag har varit *Lakmé* på Malmö Opera, *Francesca da Rimini* på Opéra National du Rhin i Strasbourg, *Elektra* på Teatro Nacional de São Carlos i Lissabon, *Semiramis* på Opéra de Saint-Étienne och på Opéra National de Lorraine och *Il Corsaro* på Palau de les Arts i Valencia. Den här säsongen regisserar hon *Jenüfa* på Nationaloperan i Aten och återkommer till Teatro Comunale Bolzano med Catalanis *La Wally*. Bland övriga produktioner finns *Written on Skin* i Bolzano och på Theater St Gallen, *I Capuleti e i Montecchi* i Bergen, *Der Züwerg* på Teatro Nacional de São Carlos samt John Adams *A Flowering Tree* på GöteborgsOperan och Teatro Nacional de São Carlos i Lissabon.

Nicola Raab has most recently directed *Lakmé* at Malmö Opera, *Francesca da Rimini* for the Opéra National du Rhin in Strasbourg, *Elektra* for the Teatro Nacional de São Carlos in Lisbon, *Semiramide* for the Opéra de Saint-Étienne and at the Opéra National de Lorraine, and *Il Corsaro* at the Palau de les Arts in Valencia. This season she stages *Jenüfa* for Greek National Opera in Athens, and returns to the Teatro Comunale Bolzano for Catalani's *La Wally*. Other productions include *Written on Skin* in Bolzano and for Theater St Gallen, *I Capuleti e i Montecchi* in Bergen, *Der Züwerg* at Teatro Nacional de São Carlos, *Semiramide*, John Adams' *A Flowering Tree* at the Göteborg Opera and the Teatro Nacional de São Carlos in Lisbon.

Caroline Finn
Koreograf |
Choreographer

Brittiska koreografen Caroline Finn är utbildad vid Arts Educational School i Storbritannien och tog sin Bachelor of Fine Arts i dans vid Juilliard School, New York. Hon var konstnärlig ledare för National Dance Company Wales 2015–2018, och är numera kompaniets huskoreograf. Med sitt stycke *Folk* (2016) vann hon en Wales Theatre Award för Bästa kvinnliga artist. Caroline Finn har dansat med Ballet Theater Munich, Ballet Preljocaj och Compagnie Carolyn Carlson och har skapat många verk för kompanier som Ballet National Chileno, Tanz Luzerner Theatre, Phoenix Dance Theatre och National Dance Company Wales. Hon tilldelades produktionspriset vid Copenhagen International Choreography Competition 2010 och mottog Matthew Bourne New Adventures

Caroline Finn trained at the Arts Educational School UK and then gained her BFA in dance from the Juilliard School, New York. Artistic Director of National Dance Company Wales from 2015 to 2018, she is currently the company's Resident Choreographer. Her work *Folk* (NDCWales 2016) earned her the Wales Theatre Award for Best Female Artist. Caroline Finn performed with Ballet Theater Munich, Ballet Preljocaj and Compagnie Carolyn Carlson. She has created works for companies such as Ballet National Chileno, Tanz Luzerner Theater, Phoenix Dance Theatre and of course, National Dance Company Wales. She received the production prize at the Copenhagen International Choreography Competition (2010) and the Matthew Bourne New Adventures Choreographer Award (2014). Caroline has

Choreographer Award 2014. Caroline Finn har också arbetat som koreograf med Music Theatre Wales, Welsh National Opera och Opernhaus Bonn.

also collaborated as a choreographer with Music Theatre Wales, Welsh National Opera and Opernhaus Bonn.

Linus Fellbom
Ljus och scenografi | Light and set design

Linus Fellbom debuterade som ljusdesigner 1995 och har därefter gjort omkring 250 uppsättningar på teater- och operascener världen över. 2005 debuterade han som regissör och har sedan dess bl a regisserat *Hoffmanns äventyr* på Folkoperan, *Hans och Greta* på Malmö Opera och *Dracula* på Kungliga Operan. Bland de senaste produktionerna han ljussatt kan nämnas *Bayadère* på Staatsoper i Berlin, *Thais* på LA Opera, *Barberaren i Sevilla* på operan i Rom, *En midsommarnattsdröm* på Staatsoper i Wien, världsturnén med det norrländska hardcore-bandet Refused samt *Julia och Romeo* av Mats Ek och *Midsommarnattsdröm* av Alexander Ekman, båda för Kungliga Baletten i Stockholm. Linus Fellbom regisserade även divertisementen på Nobelbanketten 2016 och gjorde senast regi, scenografi och ljus till *Rucklarens Väg* som spelades på Göteborgs Konserthus, *La Monnaie* i Bryssel, *Gasteig* i München och Ojai Music Festival i Kalifornien.

Since his debut as a lighting designer 1995 Linus Fellbom has lit around 250 productions worldwide. In 2005 he made his debut as a stage director and has since then directed *Les Contes d'Hoffmann* at Folkoperan in Stockholm, *Hänsel und Gretel* at Malmö Opera, *Dracula* at the Royal Opera in Stockholm, to name a few. Among recent productions Linus has lit are *Bayadère* at Staatsoper in Berlin, *Thais* at LA Opera, *Il Barbiere di Siviglia* at Opera di Roma, *A Midsummer Nights Dream* at Staatsoper in Vienna, the world tour with the re-united Swedish hardcore band Refused as well as *Midsommarnattsdröm* by Alexander Ekman and *Julia and Romeo* by Mats Ek at the Royal Opera in Stockholm. Linus also directed the divertissements at the 2016 Nobel Banquette in Stockholm City Hall and most recently he directed and designed sets and lighting for *The Rake's Progress* performing at Gothenburg concert hall, *La Monnaie* in Brussels, *Gasteig* in Munich and Ojai Music Festival in California.

Gesine Völlm
Kostym
| Costumes

Gesine Völlm, kostymdesigner och scenograf från Tyskland, har skapat kostymer till produktioner som *Manon Lescaut* och *Rusalka* på Semperoper Dresden, *Figaros bröllop* på operan i Hamburg, *Lulu* på Det Kongelige, *Lohengrin* på Staatsoper Unter den Linden i Berlin, *Salome* i Salzburg och *Eugen Onegin* på Nationaloperan i Amsterdam. Tidskriften *Opernwelt* har flera gånger nominerat henne som Årets kostymdesigner – 2009 för *Parsifal* i Bayreuth, 2010 för *Rosenkavaljeren* i Stuttgart och 2014 för både *Mästersångarna i Nürnberg* för Salzburgfestivalen och *Sicilianska aftonsången* på Royal Opera House Covent Garden och Gesine Völlm har vunnit Opernweltpriset för bästa kostymdesign för *Rosenkavaljeren* och *Parsifal* i Stefan Herheims regi.

Gesine Völlm, costume designer and scenographer from Germany, has made costumes to many productions such as *Manon Lescaut* and *Rusalka* at the Semperoper Dresden, *Le nozze di Figaro* at Staatsoper Hamburg, *Lulu* at Det Kongelige in Copenhagen, *Lohengrin* at the Staatsoper *Unter den Linden* in Berlin, *Salome* in Salzburg and *Eugene Onegin* at the National-opera in Amsterdam. *Opernwelt* magazine has several times nominated her the costume designer of the year – 2009 for *Parsifal* at the Bayreuth Festival, 2010 for *Der Rosenkavalier* in Stuttgart and 2014 both for *Die Meistersinger von Nürnberg*, Salzburger Festspiele, and *I vespri siciliani* at the Royal Opera House Covent Garden. Gesine Völlm has won the prize for best costume design in *Der Rosenkavalier* and *Parsifal* with director Stefan Herheim.

Drottningholmsteaterns orkester
| The Drottningholm Theatre Orchestra

Konsertmästare Leader	Maria Lindal
Violin I	Eva Lindal, Anders Åkered, Elias Gammelgård
Violin II	Stefan Lindvall, Juliana Shapiro, Rebecka Karlsson
Viola	Joel Sundin, Olof Ander
Cello	Magdalena Mårding, Daniel Holst
Kontrabas Double bass	Jonas Dominique
Flöjt Flute	Nicolas Bouils, Maria Bania
Blockflöjt Recorder	Nicolas Bouils, Kerstin Frödin
Oboe	Per Bengtsson, Kerstin Frödin
Fagott Bassoon	Jani Sunnarborg
Naturhorn Hand horn	Ulrich Hübner, Karen Hübner
Harpa Harp	Flora Papadopoulos
Cembalo Harpsichord	Céline Frisch

Drottningholms Slottsteater

Teaterchef Artistic and Managing director	Sofi Lerström
Artist in Residence 2019–20	Ann Hallenberg
Musikalisk ledare Music director	Maria Lindal
Dramaturg Dramaturge	Tuvalisa Rangström
Producent Producer	Kristian Holstein
Planerare Production planning	Åsa Tillman
Controller Financial manager	Astrid Palmér
Kommunikation och försäljning Communication and sales	Eva Lundgren
Press och PR Press Officer	Elin West
Biljetter Box Office	Shahin Hajbarati
Visningar och Teaterboden Guided tours and Theatre Shop	Josephine Levin
Kostymchef Head of costume department	Lena Dahlström
Skräddare Tailor	Madeleine Eriksson
Scenteknisk projektledning Technical coordination	Erik Gullberg, Groundfloor Production
Belysningsteknik Lighting techniques	Tobias Hallgren, Lumination of Sweden

Drottningholmsteaterns Vänner

Bli vän! Ditt stöd betyder mycket för teaterns utveckling.

Join the Friends!

www.drottningholmsteaternsvanner.se

Foto | Photo: Greger Ulf Nilson, Ola Bergengren (omslag/cover),

Mats Bäcker (repetitionsbilder/rehearsals), Louise Berg

Översättning | Translation: Annika Brandt

Grafisk form | Graphic design: Björn Kusoffsky, SDL

Layout: Malou Holm

Vill du stötta kulturarvet Drottningholmsteatern?
Bli partner och få del av en unik verksamhet. Gör ett företagsevenemang
med det lilla extra. Eller bli donator och bidra till teaterns utveckling.
Läs mer på dtm.se

**DROTTNINGHOLMS
SLOTTSTEATER**